

متن پرسش

سلام و ادب: ناظر به مطالب اخیر در رابطه با تفاهم نامه و مذاکره فرمودید و صحبت های سردار قآنی، وقتی نظر رهبری و مردم این نبوده است و حالا افرادی که نظر خودشان را بر رهبری تحمیل کردند و رهبری طبق عقلانیت نظام با ایشان مدارا کرده و مسئولیت کار را به عهده آنها گذاشته، چرا باز هم با ادبیات عقلانیت و ... حرف اصلی مردم و رهبری را نزنیم؟! چرا باز هم مماشات کنیم و نام آن را تفکر بگذاریم؟ نمی شود به خطای خود در تحلیل اذعان کرده و برگردیم به شهود ایمانی مردم و نظر دقیق رهبری از خسارت محض بودن مذاکره؟ رهبری صریح گفتند!

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همان طور که در جواب سوال شماره ۴۱۸۷۹ عرض شد، مهم درک جایگاه اذن رهبر انقلاب برای امضاء تفاهم نامه است که از یک طرف چرا رهبر انقلاب اذن خود را منوط به قبول دو سوم شورای عالی امنیت ملی کردند و نظر خود را به شکل علنی نفرمودند و از طرف دیگر چرا امثال آقای سردار قآنی برای آن تفاهم نامه جایگاه مثبتی قائل بودند؟ در این موارد است که باید فکر کرد و کار را ساده به قبول یا رد صحنه تبدیل نکرد و این است که ما را از حضور تمدنی که جهان آماده ی پذیرش آنند محروم می کند. <https://eitaa.com/arshiv۳۱۳۳/۱۳۳> موفق باشید